

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1576/2021
14.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, ВП 5374 Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2845/20 од 08.12.2020. године, у седници одржаној 14.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2845/20 од 08.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6001/19 од 08.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете плати 35.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом од дана утужења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 94.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2845/20 од 08.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 6001/19 од 08.09.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 20.02.2017. године, са захтевом за накнаду материјалне штете од 35.500 евра у динарској противвредности.

Обзиром да је вредност предмета спора у овој парници испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то значи да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија,
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић